

دکتر احمد علی رجائی

معرفی رساله خطی

العویض فی الاحکام

و مؤلف آن

عویض در لغت معنی سخن دشوار است و «العویض فی الاحکام» یا بتداول عموم، عویضات فقه، رساله‌ی است که شیخ مفید در باره مسائل دشوار فقهی و جواب آنها تألیف کرده است. دانشمندان از قدیم باین اصل آشنا بوده‌اند که تا کسی بدقاچق و رموز علمی پی‌برد از عهدهٔ فهم و حل مسائل آن علم برخواهد آمد از این رو کتب خود را طوری پرداخته‌اند که در هر فصل آن برای تعلم مجال بحث و امعان نظر و تمرین و تدقیق فراهم باشد و هر چیز را تا بامیزان خرد خویش نستجد و با اصولی که پذیرفته موافق نهییند پنذیرد و از طریق بکار گرفتن فکر و حل مسائل بسیار ملکه‌بی در او ایجاد شود که صحیح را از سقیم و خطأ را از صواب تمیز دهد و رفته‌رفته از مبادی و موضوعات به مسائل علم و کلیات پی‌برد باین ترتیب از تیه تقیید به طور اجتهاد و اصل گردد.

بدین‌جهت نباید قدمای دانشمندانی را که دربارهٔ احکام استثنائی و مسائل کم‌نظیر و امور نادر الواقع بحث کرده و رسالاتی پرداخته‌اند مردمی کچ‌سلیقه و بیکار تصور کرد زیرا علم بی‌احاطه بر مسائل حاصل نمی‌شود همان‌گونه که بی‌بحث هم پایدار نمی‌ماند و اگر عمیقاً به علل سیر نزولی معلومات خاصه در مدارس جدید تووجه شود شاید یکی از اهم آن علل ترکشیوهٔ مرضیه پیشیگیران ما در بارهٔ نحوهٔ تحصیل علم باشد.

تعلیمات امروز غالباً سطحی و بی‌غمز و مایه‌است، طلاب و دانشجویان ما فقط بدنبال وجه صحیح می‌گردند و به نظریات (نه نظرات...) و استدلالات موافق و مخالف یک‌موضوع کمتر آشنا نیند از این‌رو چیزی را عمیق و مستدل‌نمی‌دانند و اگر سرموئی خارج از متنی که خوانده‌اند سؤالی بعمل آید یا مثالی خواسته شود در می‌مانند و قدرت دفاع از اصولی که حفظ کرده‌اند ندارند و بدین‌جهت است که باین پایه‌امیدپرورش نامداران بسیار اندک‌است.

در رسالهٔ العویض فی الاحکام مجموعاً ۸۸ مسئله طرح شده و برای بعضی از آنها چندین جواب بیان گردیده است باین شرح :

در نکاح	۹ مسأله
در طلاق و مهر و ایلاء و عده و ظهار	۳۸
در حدود و دیات و سایر مسائل	۱۷
در ارث	۸
در اثبات نسب و مسائل حوره اختلاف	۶
در سوگند و نوادر طلاق	۹
در اقرار بحق	۱

این مسائل برای کسانی که با امور قضائی سروکار دارند بی فایده نیست و راه حلها منطقی آن در موارد مشابه بکار می آید و برای افرادی که در علوم اسلامی کار می کنند و آنان که در مباحث قفقی به مطالعه می پردازند لازم و سبب تشویق ذهن و توسعه فکر است.

* مؤلف رساله "العویض فی الاحکام" محمد بن نعمان بن عبد السلام عکبری بغدادی ملقب به شیخ مفید و ابن المعلم از مشايخ بزرگ و پیشوایان و استادان بنام شیعه است. تولیش روز یازدهم ماه ذیقعده سال ۴۳۳هـ (۱) و وفاتش در شب جمعه سوم ماه رمضان سال ۴۱۳هـ (۲) هجری قمری و مدفنش در محل مقابر قریش، پائین پای امام جواد علیه السلام در کنار قبر شیخ خود ابن قولویه است. لقب مفیدرا یکی از بزرگان از اهل سنت و جماعت بنام علی بن عیسی رمانی در نخستین جلسه (۳) برخورد پس از بحث درباره درایت و روایت که بسیار خواندنی است بدوده است و این علی بن عیسی همان کسی است که بعد از شیخ مفید ردمی بر عقاید او نوشته است. شیخ مفید بنا بر نقل ابن کثیر (۴) مردمی بخشند و راحتترسان بوده که لباس خشن می پوشیده و با خشون نماز بسیار می گزارده است. دوران شهرت او با ایام دولت آل بویه مصادف است و هنگامی که عضدالدوله از او دیدن کرد پیری گندم گون و ضعیف بوده و متجاوز از هفتاد سال عمر داشته است.

شیخ مفید علاوه بر علم و افر و احاطه کامل، بسیار تیز هوش و حاضر جواب بوده و در نقض ورد و مناظره و بحث دستی قوی داشته است که خواندن شرح آن احتجاجات و مناظرات بسیار دلکش و آموزنده است خاصه گشت و گوهای او با علی بن عیسی و ابوبکر باقلانی و مباحثتی که در مسائل تخطیه و تصویب و چگونگی خلافت با علمای عامه دارد و مناظره بی که در رؤیا با یکی از خلفا در موضوع غار ترقیب داده و همچنین مباحثه اش با قاضی عبد الجبار معتبری خواندنی است که برای ملاحظه آنها می توان پیاره بی از کتب موجوده خود شیخ و کتب

۱- بقولی ۲۲۸ - ۲- روضات الجنات خوانساری ص ۵۳۶ چاپ سنگی چاپ دوم ۳- روضات ص ۵۲۸

۴- البدایه والنهایه: جزء ۱۲ ص ۱۴

فراوانی که در این زمینه وجود دارد چون کتابی که سید مرتضی در آن باب تألیف کرده والسرائر ابن ادریس و کتاب فهرست و تهذیب‌الحدیث شیخ طوسی و روضات‌الجනات خوانساری و کنز‌الفوائد ابوالفتح کراجکی و مجالس‌المؤمنین قاضی نورالله شوشتاری و خلاصه علامه و بحار‌الانوار مجلسی و نوادر سید نعمه الله جزائری و تعلیقات‌الرجال بهبهانی مراجعه کرد. آثار مکتوب شیخ مفید را متجاوز ازدواست فقره ذکر کرده‌اند که البته همه آنها در دست نیست ولی غالب علمائی که پس از اظهور کرده‌اند باستفاده از خرمن فضل و اندوخته علمی این استاد بزرگ عالم تشیع معرفه‌اند چنان‌که شیخ طوسی کتاب تهذیب‌الحدیث خود را براساس کتاب‌المقتعه او تألیف کرده و مجلسی هنگام تألیف بحار‌الانوار ۱۸ مجلد از مصنفات شیخ را پیش‌چشم داشته است. این توجه به آثار شیخ مفید گذشته از شخصیت علمی بسب امامت او در نقل اقوال بزرگان دین است چنان‌که یحیی بن بطريق حلی باین مسأله اشاره می‌کند. آزاد فکری و حقیقت‌پژوهی شیخ مفید نیز بسیار قابل توجه است چه او مقداری از عقاید شیخ صدق را با کمال احترامی که با وداشته مؤدبانه و با زبردستی در کتاب شرح عقاید صدق رد کرده و یالااقل باید گفت از نظر گاهی دیگر نگریسته و نپذیرفته است. واينکه بعضی نوشته‌اند مطلقاً اختلافی در بین نبوده است جنبه تعارف و مجامله دارد.

شیخ همواره مورد توجه و احترام ملوك‌zman خود قرار داشته است. مجلس درس و بحث‌مطاف اهل علم و کتبیش مرجع فقها و علمای کلام و سخشن حجت و مستند شیعیان و دیگر مسلمانان بوده است.

شیخ مفید عزیز و محترم زیسته و عزیز و محترم روی در نقاب خاک کشیده است. روز مرگش مخالف و موافق بر فقدانش گریسته و چنان‌که نوشته‌اند میدان اشان باهم و سعتش برای نماز گزاران برآو که پشت سر سید مرتضی صفت‌بسته بوده‌اند تنگی می‌کرده است.

* اینست حال و روز گار مردی عالم و شاهی ایرانی تزاد و علم دوست که با همه حشمت شاهی، بدیدار داشتمند زمان خویش می‌شناخته است. تردیدی نیست که برای پیری از هفتاد در گذشته، تشویق و عنایت عضدالدole نمی‌توانسته است سودبخش باشد، اما چه بسا جوانان مستعدی که این تشویق‌ها آنان را برآ صلاح و جرگه اهل علم درآورده است.

مقارن همین اوقات با ۲ - ۳ سالی اختلاف، مرد بزرگ دیگری که احیا کننده زبان فارسی و از افتخارات ایران است در طوس، مطرود و مایوس درمی‌گذرد و شیخ شهر رهانی کند که جنازه‌اش را در گورستان مسلمانان بخاک سپارند چه می‌دانسته که شاه غیر ایرانی وقت مخالف اوست، غافل از اینکه قبر مردان بزرگ سر تا سر زم من است و خاطرهٔ زحمات و خدمات داشتمندان و نیکمردان شمعی است که همواره بر دلها پر توافق‌گن است که: للحق دوله و للباطل

جولة .

امروز شیخ مفید و فردوسی هردو برجای و محترم‌اند چون هردو به بشریت و حقیقت خدمت کرده‌اند ولی فیلخانه و خزانه محمود برباد شده یکسر باخاک شده یکسان ... و این است درم عترت روزگار و ما اکثر العبر واقع‌الاعتبار.

وَقِيلَ لَهُ أَنْ يَقُولَ لِيَقِيْهِ قَسَمٌ

نموداری از مسائل کتاب «الوعیص فی الاحکام»

مسئله ۱ — مردی تمتع از زنی را بر خود مباح ساخت در صورتیکه استباحه بدینظریق در دین اسلام حرام بود ولی در مورد او با جماع مسلمانان حلال شناخته شد.

جواب — این مردی ترساست که با زنی همکیش خود ازدواج میکند و مهر او را که باده یاخوک قرارداده است باوتسلیم مینماید، بعد این مرد مسلمان میشود و با اینکه بروفق آئین اسلام آنچه بزن خود تسلیم کرده نمیتواند مهر زنی قرار گیرد (بعلت حرمت و نداشتن مالیت) نتش بدین سبب بر او حرام نمیشود و تمتع از او بموجب عقداول حلال است و جواب مسئله بدینصورت اجتماعی است.

مسئله ۲ — مردی زنی را بعقد نکاح خویش درآورد و بدین سبب فقط ساعتی بر او حلال بود سپس تا هنگام مرگ بروی حرام شدیدون اینکه یکی از آن‌دو کافر شده باشد یا گناهی که مانع زناشویی باشد از آنان سرزده باشد.

جواب — این مردی است که ندانسته مادر زن خود را ترویج میکند و در اینصورت بر او حلال است ساعتی بعد پخویشاوندی که در میان است آگاه میگردد و نکاح بدون اینکه طلاقی لازم باشد خود بخود فسخ و باطل میشود و چنین زنی هرگز و در هیچ حال بر او خلال نمیگردد و این قول اجتماعی است.

مسئله ۳ — زنی پروردگار خود را اطاعت کرد و بدین سبب از شویش جدا گردید.

جواب — این زنی است که خود و شوهرش مشرك بوده‌اند پس زن اسلام آورده و شوهر بر شرك خویش پایدار مانده است و این جواب اجتماعی است.

مسئله ۴ — دو مرد بایکدیگر راه میرفتند. بر سریکی از آندو دیواری فرو ریخت و باعث هلاکش گردید و باین سبب زن آن مرد دیگری روی حرام شد.

جواب — این مردی است که دخترش را بنکاح غلام خود درآورده و در موقعی که خواجه و غلام بایکدیگر راه میرفته‌اند دیواری بر سر خواجه فروریخته و او را کشته و غلام بشارث از آن دختر گردیده و باین ترتیب بلاfacله دختر (که مالک غلام شده) بر غلام که شوهرش بوده حرام گردیده و این حکم با جماعت مسلم است.

صورت دیگر — و آن اینست که هر دو مرد آزاد بوده‌اند و کنیز یکی را آن دیگری تزویج کرده باشد پس دیوار بر سر صاحب کنیز فرو ریزد و باین سبب درگذرد و کنیز که زن آن مرد زنده‌است جزو میراث بملکیت ورنهٔ متوفی درآید و بواسطه این انتقال ملکیت برشوهرش حرام گردد و این جواب مورد اختلاف است.

مسئله ۵ — مردی زنی دارد که اختیار نکاخش بسته است. مرد دیگری برای فرمانبری خداوند کاری را تبرعاً انجام میدهد و این عمل او سبب هیگردد که زن مذکور از شوهرش جدا شود و صاحب اختیار خودش گردادگر چه شوی اینکار را نپذیرد و از آن ناخشنود باشد.

جواب — این مردی است که کنیزش را بنلام قومی بزنی داده است بعد آن کنیز را در راه خدا آزاد میکنند در این هنگام کنیز مختار است بماندن ترد شوهر خود یا جداسدن از او و این جواب مورد اجماع آل محمد علیهم السلام است ولی عامه در این باب اختلاف دارند.

مسئله ۶ — مردی سه روز از زنش دور شد زن باو نوشت که من بعد از تو با مرد دیگری ازدواج کرده‌ام و برای مخارج بمال نیازمندم برای مصارف خودم و شویم خرجی بفرست. باین ترتیب بر آن مرد واجب شد که طبق دستور زن رفتار کند و در این عمل هم براو باکی نبود.

جواب — این زنی است که پدرش او را بنکاح بنده خود درآورده و مالی در اختیار بنده گذارده و پیش از آنکه با دختر هم‌بستر گردد اجازه سفر و تجارت باو داده است. هنگامیکه غلام باندازه دو روز راه از شهر دور میشود آقافوت میکنند وینده جزء اirth بدخترش که زوجه آن غلام بوده میرسد و باین سبب دختر بر او حرام و بر دیگران حلال میشود. پس دختر با مردی که میخواسته ازدواج میکنند و بغلام دستور میدهد که مقداری از مال پدرش را که میراث او بوده برایش بفرستد تا بهر تشویکه بخواهد در آن تصرف کند. باین طریق انجام این دستور بر غلام واجب میگردد بدون اختلاف و این جواب تقریباً اجتماعی است.

مسئله ۷ — مردی زنی را تزویج کرد بهری که نه کشیدنی بود و نه کیل کردنی و نه لس کردنی نه جوهر و نه از اموال و نه از اثاثات البيت و اعراض بود با وجود این نکاح صحیح انجام گردیده و بروفق سنت هم رفتار کرده بود.

جواب — این کسی است که زنی را عقد کرده و مهر او را سوره یا آیه‌ای از قرآن یا کلمه‌ای از حکمت قرار داده است و در این جواب شیوه امامیه اجماع دارند و از اهل سنت جمیع موافق و گروهی مخالف آند.

مسئله ۸ — مردی زنی را نکاح کرد و مهر او را هزار درهم قرار داد پس او را طلاق گفت و بر زن واجب شد که هزار و پانصد درهم بمرد بدهد.

جواب — این زنی است که مهر به خود را ببلوغ هزار درهم از شوهرش دریافت میکند و بعد چندتمن را گواه میگیرد که مهر خود را بشوهرش بخشیده است هنگامیکه شوهر از این سخن زن آگاه میشود قبل از اینکه با او تزدیکی کند طلاقش میگویند در این صورت زن که مهر را قبل از همبستری با شوهرش قبض کرده شرعاً مستحق بیش از نصف آن نیست و باید پانصد درهم را باین عنوان پس بدهد از طرف دیگر چون هزار درهم را بنابغته خود بشوهر خویش بخشیده است باید آنرا نیز پردازد (۱) و این گفته اجماعی است.

مسئله ۹ — زنی است که عده^۲ او فقط یکساعت است.

جواب — این زن بارداری است که طلاق داده شده و پس از یکساعت وضع حمل کرده است و قول در این مسئله اجماعی است.

مسئله ۱۰ — مردی با زنی که بر او حرام نبود تزدیکی کرد و بدین سبب واجب شد که بر مرد نهان از نظر مردم و بر زن آشکارا حد جاری شود.

جواب — این مردی است که زنی خود را کنیز وی و ائمه میکند و مرد چنین میپنداشد که زن در حقیقت کنیز است و در این مسئله امیر المؤمنین علیه السلام بدین طریق که بیان شد حکم داده اند.

مسئله ۱۱ — مردی باقلافروش در دیگر باقلاً ریخته بود. گله‌ای گوسفند با چوبانش از آنجا گذر کرد. یکی از گوسفندان برای خوردن باقلاً سرخود را بدرون دیگر برد و بعد هرچه کرده توانست از آنجا سرش را بیرون بیاورد و کار باقلافروش و چوبان بتزاع و جنجال کشید بر سر اینکه باید دیگر را شکست تا گوسفند سالم بماند یا سر گوسفند را ببرید تا دیگر شکسته نشود حکم در این موضوع چیست؟

جواب — اگر دیگر در گذرگاه عمومی بوده بر عهده باقلافروش است که برای سلامت

۱— چون صدقه عقد جداگانه‌ی است و وفاتی بهر عقدی واجب است.

ماندن گوسفند دیگر را بشکند ولی اگر دیگر در جایگاه نشست و ملک شخصی او قرار داشته برصاحب گوسفند است که آنرا بشکند تا دیگر سالم بماند و در این باب آثار منقولی در دست است.

مسئله ۱۲ — دو برادر که هردو از یک پدر و مادر بودند یکی تمام مال را بارث برد و بدیگری هیچ چیز بارث نرسید در حالیکه بین آنان از لحاظ دین نیز اختلافی وجود نداشت. جواب — کسیکه فوت شده پسر یکی از ایندو برادر است و پدرش تمام مال او را میره و بهموی میت که برادر پدرش باشد چیزی نمیرسد بااتفاق علماء.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی